

[Niels Frederiksen.]

populær Betegnelse. Men vi tror, at det er ganske nødvendigt og formaalistjenukt for alle Parter at interessere Landets Sogneraad for dette Arbejde. Tid efter anden skal det nok vise sig, at den Husmandskræk, der findes omkring i Landet overfor Kolonibeyggelse, ikke vil findes i det Øjeblik, Sogneraadene som saadanne faar i deres Haand — og faar økonomisk Støtte dertil af Statens Jordfond — at yde en Haandsrækning til Erhvervelse af Jord til Bebyggelse og Udstykning. De vil komme ud for et Arbejde, der har Interesse for Kommunens Befolkning; de vil komme ud for Krav og Henstillinger om Hjælp til, at Ungdommen i Kommunen kan faa Hjem og Arbejde. Men de vil ogsaa blive saadan økonomisk stillet, at det ikke vil medføre finansielle Tab for Kommunen. Og naar nu Statens Jordfond efterhaanden kan paa-regne en aarlig Indtægt af mellem 4 og 5 Mill. Kr., vil det efter vor Opfattelse være den bedst mulige Anvendelse af denne Indtægt, at man bruger den til at skaffe Hjem og Arbejdsplads til den Ungdom, der rykker frem med sit Krav, baade i By- og Landkommuner, til Fremme af et sundt Byggeri, en spredt, forstandig Udstykning af Landbrugsjorden, som sikkert vil øve sin heldige Indflydelse, uden at nogen Skatteyder i Danmark kommer til at ofre en eneste Øre til denne Udstykning, da Statens Jordfond er i Stand til at bære den finansielle Byrde og Kommunerne ved en forstandig Optræden er i Stand til at foretage dette Udstykningsarbejde. Snarere vil jeg sige, at der er givet Loven en saadan Ramme, at man ved at give i rentefrit Tilskud en Trediedel af de Grundværdier, man erhverver til dette Formaal, ved forstandige Dispositioner fra Kommunernes Side kan opnaa en økonomisk Fordel ved et fortsat Udstykningsarbejde i Landkommunerne efter de i Loven udtrykte Principper.

Om Lovforslagets Enkeltheder vil jeg gerne vente med at udtale mig til første Behandling; de fremgaar i øvrigt af Lovforslaget, naar det bliver omdelt. Men jeg vil gerne her ved Forelæggelsen pointere det principielle, man tilstræber ved Lovforslaget. Og ud fra den Opfattelse, at der er Brug for en Reform af denne Art, og ud fra Forvisningen om, at man ved at vedtage det nu fremsatte Lovforslag er i Stand til at yde en Haandsrækning til en sund og rigtig Udvikling af Forholdene bolig-mæssigt og landbrugsmæssigt, kan jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Det andet Lovforslag er en naturlig Følge af det nu af mig paa mit Partis Vegne forelagte. Det er *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje*. Hvis man vil ændre vor Lovgivning paa dette Omraade i den af mig nu omtalte Retning, saa betinger dette visse Ændringer i den gældende Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Saaledes maa man deri have indført saadanne Bestemmelser, at Belaaningen til Byggeriet baade i Landbruget og ved Byerne kan foregaa med Lovhjemmel — og i den Henseende er der indsat Bestemmelser i dette Lovforslag —, men i øvrigt tilsigter Lovforslaget kun gennem rent praktiske Ændringer at muliggøre, at det af mig først fremsatte Forslag kan gennemføres i den Udstrækning, som tilsigtes.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ogsaa dette nu sidst fremsatte Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Formanden: Derefter har det ærede Medlem Hr. Holdgaard Ordet for at fremsætte to Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holdgaard): Paa mit Partis Vegne har jeg den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Bemyndigelse for Kommunerne til Omlægning af de kommunale Ejendomsskatter fra Ejendomsskyld til Grundskyld*. Som det fremgaar af Titelen, tilsigter Lovforslaget at bemyndige Kommunerne til at omlægge de kommunale Ejendomsskatter, men først fastslaas i Lovforslagets § 1, at i Fremtiden kan kommunal Ejendomsskyld, herunder ogsaa Ejendomsskyld til Amtskommunerne, ikke opkræves med en højere Promille end den for Skatteaaret 1927—28 gældende; omvendt kan Grundskylden ikke i nogen Kommune opkræves med en lavere Promille end for Skatteaaret 1927—28, saa længe der opkræves Ejendomsskyld i Kommunen. Ifølge Lovforslaget skal altsaa de kommunale Raad kunne beslutte, at Ejendomsskylden ned-sættes og det Beløb, der derved fremkommer, lignes som Grundskyld paa de faste Ejendomme i vedkommende Kommune. For København, Frederiksberg og Købstæderne gælder dog den Begrænsning, at Grundskylden der ikke uden Indenrigsministerens Godkendelse i nogen 4-aarig Periode kan forhøjes med mere end 3 pro mille, og da som allerede nævnt Amtskommunerne falder ind under Forslaget, kommer